

Sygn. akt **IC 189/20**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Sławomir Splitt

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2021 r. w Gdyni na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **B. M.**

przeciwko **(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.**

o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda **B. M.** na rzecz pozwanego **(...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.** kwotę **900,00 złotych** (dziewięćset złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Sygn. akt IC 189/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 marca 2020 roku powód B. M. wniósł o zwolnienie spod egzekucji ruchomości:

- telewizora Samsung (...)
- (...) – białego,
- (...) – szarego.

W uzasadnieniu wskazał, iż na wniosek strony pozwanej Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B. prowadzący egzekucję wobec dłużnika M. M. (1) w dniu 9 grudnia 2019 roku dokonał zajęcia wskazanych powyżej ruchomości, stanowiących własność powoda.

Powód powziął informacje o tej okoliczności w dniu 10 lutego 2020 roku z doręczenia mu zawiadomienia osoby trzeciej o zajętych ruchomościach.

Wspomniany telewizor Samsung, zgodnie z twierdzeniami powoda, stanowił przedmiot jego własności na podstawie umowy sprzedaży z dnia 15 marca 2019 roku zawartej z M. M. (1), zaś iPady stanowiły przedmiot leasingu na podstawie umowy leasingu operacyjnego nr (...).

Przedmiotowe ruchomości znalazły się w posiadaniu dłużnika M. M. (1) w związku z ustną umową użyczenia zawartą między powodem, a dłużnikiem. Ponadto stanowią one wyposażenie nieruchomości będącej własnością powoda.

(vide: pozew, k. 5-8)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

Wskazał, iż we wskazanym przez powoda postępowaniu egzekucyjnym dochodzi wierzytelności z tytułu zawartej przez M. M. (1) umowy sprzedaży materiału drzewnego w dniu 3 października 2018 roku, za który dłużniczka nie zapłaciła do kwoty 6.108,23 złotych.

Pozwany na powyższą wierzytelność uzyskał w dniu 30 stycznia 2019 roku nakaz zapłaty, który dłużniczka zaskarżyła sprzeciwem w dniu 4 marca 2019 roku. W konsekwencji rozpoznania sprzeciwu Sąd w dniu 9 września 2019 roku wydał wyrok zasądający roszczenie w całości.

Wskazując zatem na wiedzę dłużniczki co do prowadzonego wobec niej postępowania sądowego pozwany podniósł zarzut pozorności zawartej między powodem, a dłużniczką umowy z dnia 15 marca 2019 roku o sprzedaży ruchomości, która to umowa obejmowała swoim przedmiotem min. objęty pozwem telewizor Samsung.

Jednocześnie pozwany podniósł zarzut oparty na skardze pauliańskiej (zarzut pauliański) wskazując na to, iż do umowy doszło w chwili gdy dłużniczka wiedziała o toczącym się wobec niej procesie, przedmioty zostały zbyte na rzecz bliskiej osoby i odnosi się do wartościowych ruchomości.

Ponadto wskazał, iż rozliczenia dokonano gotówkowo, co wyłącza możliwość potwierdzenia saldem rachunku, a ruchomości zostały pozostawione w nieruchomości, w której w dalszym ciągu zamieszkuje dłużniczka, a która jedynie na podstawie umowy dożywocia z dnia 15 marca 2019 roku stała się również własnością powoda.

Ponadto pozwany zakwestionował datę zawarcia umowy wskazując, iż jedyną datą pewną umowy jest data 17 lutego 2020 roku – skorelowana z datą zajęcia ruchomości dłużnika.

W zakresie dotyczącym pozostałych przedmiotów pozwany zakwestionował legitymację bierną powoda jako leasingobiorcy oraz wskazał, iż dopiski seryjne zostały naniesione ręcznie pod dokumentem umowy.

(vide: odpowiedź na pozew, k. 34-36)

Powód w złożonym piśmie procesowym z dnia 12 czerwca 2020 roku zaprzeczył, aby umowa z dnia 15 marca 2019 r. została zawarta dla pozorów, wskazując, iż pozwany nie przedstawił żadnego dowodu na potwierdzenie zarzutu.

Zaprzeczył również temu, aby umowa przeniesienia nieruchomości za świadczenie usług opiekuńczych została zawarta dla pozorów z uwagi na brak dowodów na to. Jednocześnie stwierdził, iż dla skuteczności przeniesienia nieruchomości nie jest wymagane, aby nabywca zamieszkiwał na nabytej nieruchomości.

Według powoda nie ma znaczenia to, że dłużniczka w dniu zawarcia umowy wiedziała o zadłużeniu wobec pozwanego. Sporne przedmioty nie miały dużej wartości, były przedmiotami codziennego użytku, tracącymi z biegiem czasu na wartości.

W zakresie dotyczącym nie złożenia w terminie deklaracji podatkowej (...)3 od umowy sprzedaży powód wskazał, iż nie został on złożony omyłkowo. Powód złożył czynny żal do US i zapłacił podatek.

(pismo powoda z dnia 12 czerwca 2020r, k. 63- 64)

W odpowiedzi na powyższe pozwany w piśmie z dnia 27 sierpnia 2020 roku stwierdził, iż złożenie deklaracji (...) rok po rzekomym zawarciu umowy sprzedaży w żaden sposób nie uprawdopodobnia daty zawarcia umowy.

Złożenie przez M. M. (1) sprzeciwu od nakazu zapłaty wskazuje na wiedzę dłużnika o istniejącym zadłużeniu.

W ocenie pozwanego powódka podjęła czynności zmierzające do ukrycia majątku przed egzekucją komorniczą dokonując sprzedaży wszystkich ruchomości znajdujących się w mieszkaniu – całego sprzętu RTV, AGD oraz mebli. Kwota uzyskana ze sprzedaży nie została przeznaczona na spłatę zadłużenia. Tym samym dłużnik po zawarciu umowy stał niewypłacalny w wyższym stopniu, aniżeli przed transakcją.

Ponadto pozwany wskazał, iż powód nie przedłożył dokumentów wykazujących własność tabletów iPod.

(vide: pismo pozwanego, k. 79)

Stan faktyczny:

W dniu 3 października 2018 roku (...) spółka z o.o. w K. wystawiła na rzecz nabywcy M. M. (1) fakturę na kwotę 16.108,23 złotych z terminem płatności 17 października 2018 roku.

(faktura, k. 39)

W dniu 2 stycznia 2019 roku (...) spółka z o.o. w G. wniosła pozew przeciwko M. M. (1) o zapłatę kwoty 6.108,23 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych z tytułu wskazanej powyżej faktury.

Na podstawie wniesionego pozwu w dniu 30 stycznia 2019 roku referendarz sądowy wydał nakaz zapłaty, który w dniu 4 marca 2019 roku został zaskarżony sprzeciwem przez M. M..

Wyrokiem z dnia 9 września 2019 roku zasądzono kwotę dochodzoną pozwem.

W dniu 30 listopada 2019 roku została zawarta umowa leasingu operacyjnego między B. M., a (...) S.A. w Ł., której przedmiotem był „sprzęt IT zestaw komputerowy A. (...)” – rok produkcji 2019”. W treści umowy nie zostały dokonane bliższe oznaczenie przedmiotu leasingu, a jedynie pod umową zostały naniesione bliżej nieustalone symbole. Umowa została zawarta na okres 24 miesięcy, to jest do listopada 2021 roku.

(dowód: umowa leasingu, k. 9-10)

W dniu 8 listopada 2019 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B. zawiadomił M. M. (1) o wszczęciu egzekucji z wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na podstawie tytułu wykonawczego – wyroku SR w Gdyni z dnia 9 września 2019 roku.

Należność objęta egzekucją wraz z kosztami procesu i kosztami egzekucyjnymi wyniosła 10.439,55 złotych.

Zawiadomienie odebrała M. M. (1) w dniu 29 listopada 2019 roku.

(zawiadomienie o wszczęciu egzekucji, k. 19-20, potwierdzenie odbioru, k. 24)

W dniu 9 grudnia 2019 roku Komornik dokonał w G. na ulicy (...) zajęcie ruchomości, w tym telewizora samsung i dwóch tabletów iPad. Zajęcia dokonano w obecności M. M. (1). Dłużnik nie wymienił w chwili zajęcia osoby trzeciej jako właściciela rzeczy – do wskazania w późniejszym terminie.

W dniu 30 grudnia 2019 roku wysłano dłużnikowi zawiadomienie o zajęciu ruchomości objętych protokołem z przesłaniem odpisu protokołu i wezwaniem dłużnika do wskazania osób trzecich, którym przysługuje prawo żądania zwolnienia ich od egzekucji.

Nieruchomość przy ulicy (...) jest własnością B. M., który nabył ją na podstawie umowy przeniesienia nieruchomości za świadczeniu usług opiekuńczych z dnia 15 marca 2019 roku.

(dowód: protokół zajęcia ruchomości, k. 23, zawiadomienie, k. 49- 50)

W dniu 20 stycznia 2020 roku Komornik przesłał B. M. zawiadomienie o zajętych ruchomościach - (...) – białym oraz (...) – szarym. Zawiadomienie zostało odebrane w dniu 10 lutego 2020 roku przez M. M. (1) – o godzinie 17.23.

(zawiadomienie i dowód doręczenia, k. 21-22)

W dniu 17 lutego 2020 roku powyższy notariusz P. T. w G. okazano umowę sprzedaży z dnia 15 marca 2019 roku zawartą pomiędzy M. M. (1) i A. M., a B. M., a dotyczącą sprzedaży ruchomości stanowiących wyposażenie nieruchomości znajdującej się na nieruchomości przy ulicy (...) w G. w tym telewizora marki S. (...) całowego

(dowód: umowa sprzedaży, k. 11-12)

W dniu 10 czerwca 2020 roku została złożona deklaracja w sprawie podatku od czynności cywilnoprawnej (...)3 obejmująca umowę sprzedaży ruchomości na kwotę 5 tysięcy złotych z dnia 15 marca 2019 roku. Wysłano ją w dniu 12 czerwca 2020 roku.

(dowód: deklaracja raz z dowodem nadania, k. 65- 69)

W dniu 2 lutego 2021 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gdyni J. B. postanowieniem umorzył postępowanie egzekucyjne z wniosku (...) spółki z o.o. w G. przeciwko M. M. (1) prowadzone pod sygnatura akt KM 317/19. Postanowienie stało się prawomocne z dniem 19 lutego 2021 roku.

(postanowienie, k. 128)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dokonał oceny stanu faktycznego na podstawie przedłożonych dowodów w postaci dokumentów prywatnych oraz dokumentów z akt sprawy prowadzonej przed sądem gospodarczym oraz akt postępowania przed komornikiem.

W zakresie dotyczącym przedłożonych dokumentów umów, na których powód opierał swojej uprawnienia to należy wskazać, iż strona pozwana nie kwestionował samego faktu zawarcia umowy leasingu operacyjnego załączonego do pozwu, ale podnosiła to, iż umowa ta nie indywidualizuje przedmiotu leasingu w ten sposób, aby na jej podstawie można było przyjąć, iż odnosi się ono do zajętych tabletów. W szczególności pozwany zakwestionował fakt powiązania z treścią umowy zapisków znajdujących się poniżej jej treści, naniesionych poniżej podpisów stron. Powód nie powołała żadnych dodatkowych wniosków dowodowych w odpowiedzi na zarzuty pozwanego, a zatem należy uznać, iż umowa ta nie stanowi dowodu na to, iż przedmiotem leasingu były przedmioty objęte zajęciem, ani też nie stanowi dowodu na to, aby były nim objęte przedmioty o symbolach naniesionych poniżej podpisów

Co do umowy sprzedaży datowanej na dzień 15 marca 2019 roku pozwany zakwestionował datę zawarcia tej umowy, zaś strona powodowa nie wykazała tego, aby zawarcie umowy miało miejsce w tej dacie. W szczególności należy wskazać, iż dokumentem potwierdzającym fakt zawarcia umowy w dacie 15 marca 2019 roku nie jest złożona deklaracja uiszczenia podatku od czynności cywilnoprawnych, albowiem jest ona datowana na dzień 20 czerwca 2020 roku, a zatem nie jest skorelowana z datą zawarcia umowy, ile z zarzutem strony pozwanej co do faktycznego jej zawarcia. Tym samym Sąd uznał, iż powód nie wykazał tego, aby umowa ta została zawarta w dacie poprzedzającej zajęcie ruchomości.

Zgodnie z art. 841 k.p.c. osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych.

W powyższej sprawie powód pozwem wniesionym w dniu 3 marca 2020 roku zakwestionował dokonanie zajęcia trzech ruchomości:

- telewizora Samsung (...)
- (...) – białego,
- (...) – szarego.

Powód powołał się na to, iż telewizor Samsung stanowi przedmiot własności powoda na podstawie umowy sprzedaży zawartej w dniu 15 marca 2019 roku z M. M. (1), zaś iPady stanowią przedmiot leasingu na podstawie umowy leasingu operacyjnego nr (...).

Pozwany zakwestionował stanowisko powoda podnosząc w stosunku do przedłożonej przez powoda umowy z dnia 15 marca 2019 roku zarzut jej pozorności i wskazując to, iż przedłożony przez powoda dokument jest dokumentem prywatnym, zaś jedyną datą pewną tego dokumentu jest data 17 lutego 2020 roku, to jest data przedstawienia tego notariuszowi, a przypadająca na okres po zajęciu.

Jednocześnie podniósł zarzut oparty na skardze pauliańskiej wskazując na to, iż do umowy doszło w chwili gdy dłużniczka wiedziała o toczącym się wobec niej procesie, przedmioty zostały zbyte na rzecz bliskiej osoby i odnosi się do wartościowych ruchomości.

W zakresie dotyczącym pozostałych przedmiotów pozwany zakwestionował legitymację bierną powoda jako leasingobiorcy oraz wskazał, iż dopiski seryjne zostały naniesione ręcznie pod dokumentem umowy.

W toku procesu pozwany powołał się ponadto na fakt umorzenia postępowania egzekucyjnego, do czego doszło postanowieniem z dnia 2 lutego 2021 roku.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż umorzenie postępowania egzekucyjnego powoduje skutek w postaci uchylenia dokonanych zajęć w jego toku. Tym samym umorzenie postępowania egzekucyjnego uchyla stan naruszenia praw powoda. Powoduje to skutek zbliżony do faktu dokonania zapłaty w procesie sądowym, a zatem wyłącza możliwość uzyskania wyroku uwzględniającego roszczenie powoda, bez względu na jego uprzednią merytoryczną zasadność.

Po stronie powodowej pojawia się zatem konieczność cofnięcia pozwu, zaś brak cofnięcia prowadzi do oddalenia powództwa, a tym samym uznania, iż powód jest stroną niniejszego procesu.

W niniejszej sprawie pozwany o postanowieniu komorniczym umarzającym postępowanie w sprawie dowiedział się z pisma pełnomocnika powoda z dnia 19 marca 2021 roku.

Brak zatem oświadczenia o cofnięciu pozwu, pomimo wydanego postanowienia w przedmiocie umorzenia postępowania egzekucyjnego stanowi o przegranej procesowej powoda.

Niezależnie od powyższego należy zauważyć, iż to na powodzie spoczywał obowiązek wykazania tego, iż zajęte ruchomości stanowiły jego własność. Poza złożonymi dokumentami powód zaś nie zaoferował żadnego wniosku dowodowego na wykazanie swoich twierdzeń, w tym podważenie zarzutów pozwanego.

Powód w zakresie dotyczącym telewizora powołał się na umowę sprzedaży, zaś w przypadku tabletów na umowę leasingu.

Pozwany w przypadku umowy sprzedaży zakwestionował jej datę, twierdząc, iż jedyną datą pewną jest data 17 lutego 2020 roku, to jest data po dokonanych zajęciu komorniczym.

W przypadku tabletów pozwany kwestionował uprawnienie powoda do żądania zwolnienia przedmiotu spod egzekucji wskazując, iż uprawnienie to przysługuje właścicielowi nie zaś leasingobiorcy, a ponadto wskazując na to, iż z treści załączonej umowy leasingu nie wynika, aby były nią objęte tablety, do których powód odnosił swoje żądanie.

W ocenie Sądu słusznie podniósł pozwany to, że skoro umowa leasingu nie przeniosła uprawnień właścicielskich na powoda, nie przysługuje mu legitymacja w zakresie żądania zwolnienia tabletów spod egzekucji komorniczej (taka przysługuje leasingodawcy).

Ponadto powód nie wykazał tego, aby przedmiotowa umowa w istocie dotyczyła tabletów zajętych w ramach egzekucji, albowiem złożone dokumenty nie indywidualizują przedmiotów w treści umowy, naniesione pod umową oznaczenia nie są precyzyjne, a ponadto nie są skorelowane z umową, albowiem są naniesione poniżej podpisów.

W zakresie dotyczącym telewizora to pozwany skutecznie zakwestionował to, aby sprzedaż telewizora miała miejsce przed datą zajęcia ruchomości.

Jedynym potwierdzeniem tego stanu rzeczy była umowa sprzedaży datowana na 15 marca 2019 roku. Niemniej jednak jest to dokument prywatny, a pozwany zakwestionował prawdziwość sporządzenia go w dacie oznaczonej powołując się na to, iż jedyną datą pewną dla tej umowy jest ta, w której umowę tą okazano notariuszowi, a zatem po dacie zajęcia komorniczego, kiedy rozporządzenie przedmiotem zajęcia jest nieważne.

Skoro zatem powód nie wykazał tego, aby czynność prawna polegająca na przeniesieniu własności rzeczy została dokonana przed zajęciem ruchomości należało uznać, iż dokonana po zajęciu nie ma wpływu na skuteczności prowadzonej egzekucji.

Mając na względzie powyższe Sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 i 108 k.p.c. zasądzając od pozwanego koszt wynagrodzenia pełnomocnika procesowego strony pozwanej – zgodnie z wartością odniesioną do wartości przedmiotu sporu w sprawie, mając na względzie to, iż powód przegrał proces w całości.